

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4Csp/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207712
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6416207712.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Zuzan, v právnej veci žalobkyne: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35717769, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č. 1396/B, zastúpená JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom Nám. Martina Benku 6, 811 07 Bratislava proti žalovanému: C. Z., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX L. E. X, o zaplatenie 642,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 642,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 642,50 eur od 13.5.2015 do zaplatenia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil (§ 220 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 24.8.2016 proti žalovanému domáhala zaplatenia sumy 642,50 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z dlžnej sumy 642,50 eur od 13.5.2015 do zaplatenia, titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Žalobkyňa použila nasledujúce prostriedky procesného útoku: Uviedla, že dňa 22.12.2014 bola medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaný ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo V., ktorou žalobkyňa poskytla žalovanému bezhotovostný úver vo výške 500,- € za celkový úrok vo výške 20 % z poskytnutej úverovej sumy, t.j. 100,- eur. za poskytnutie úveru žalobkyňa žiadala od žalovaného servisný poplatok vo výške 9 % z úverovej zmluvy, t.j. 45 eur. Zmluvou sa žalovaný zaviazal celkovú čiastku 645,- eur splatiť v 13 mesačných splátkach. Prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté po 2,50 eur a v ďalšie po 63,75 eur. Prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaný podľa uvedenia žalobkyne do dňa podania žaloby uhradil sumu 2,50 eur. Pretože žalovaný si riadne a včas neplnil povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, t. j. neuhrádzal riadne splátky, žalobkyňa ho upozornila v predžalobnej upomienke zo dňa 10.6.2015 na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Podľa oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 15.7.2015 žalobkyňa oznámila žalovanému, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 12.5.2015.

3. Žalobkyňa k žalobe pripojila zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo V. zo dňa 22.12.2014, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazal žalovanému poskytnúť sumu 500,- eur s úrokom vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny. Celková dlžná suma na úhradu bola v zmluve uvedená 645,- eur. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená 50,22 %. Ako priemerná ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve uvedená výška 36,30 %. V čl. III

bod 2. zmluvy je uvedený termín konečnej splatnosti úveru a termín poslednej splátky ako 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t.j. 380 kal. dní. V čl. III bod 9. zmluvy je definícia servisného poplatku, pričom touto službou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť dlžníkovi/spoludlžníkovi najmä podporu prostredníctvom kontaktných centier na pobočkách v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov týkajúcich sa zmluvnej dokumentácie, v prípade straty alebo poškodenia a administratívnu činnosť spojenú s poskytnutím úveru (spracovanie žiadosti, náklady spojené s úverovou dokumentáciou). Žalobkyňa pripojila k žalobe predžalobnú upomienku spolu s podacím hárkom, oznámenie o zosplatnení úveru spolu s podacím hárkom a amortizačnú tabuľku.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

5. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp27/2016-33 dňa 8.2.2017, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkani sumu 497,50 eur spolu so zákonným úrokom vo výške 5,05% ročne zo sumy 497,50 eur od 13.05.2015 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 54,8% voči žalovanému.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorý žiadal zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe žalobcu súd vyhovie v celom rozsahu a prizná mu náhradu trov konania.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1, písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP uznesením č.k. 12Co/177/2017-51 zo dňa 21.6.2017, a to z nasledovných dôvodov:

7.1. Okresný súd správne podrobil súdnej kontrole zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V. uzatvorenú dňa 22. 12. 2014 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (označenú v ľavej hornej časti ako KEŠOVKA). Správne je aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa §-u 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného k 22. 12. 2014 bolo uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín jeho konečnej splatnosti. Nesprávne je však jeho skutkové zistenie, že táto náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje. Z obsahu zmluvy (č. 1. 3 p. v. súdneho spisu) vyplýva, že táto náležitosť je dohodnutá v čl. III. bode 2 zmluvy, ktorý uvádza, že: „Termín poslednej splátky úveru, t. j. konečná splatnosť úveru je 380. deň po uzatvorení zmluvy, pričom doba trvania tejto zmluvy je od uzatvorenia zmluvy do termínu konečnej splatnosti úveru, t. j. 380 kalendárnych dní“. Takéto dojednanie je jasné, určité a zrozumiteľné a aj priemerný spotrebiteľ môže jednoduchým matematickým výpočtom určiť termín konečnej splatnosti úveru aj dobu trvania zmluvy v závislosti od dátumu jej uzatvorenia. Nesprávny je preto záver okresného súdu, že neuvedenie tejto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok aplikáciu fikcie jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

7.2. Dôvodom, prečo odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je potreba súdneho prieskumu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420144029 zo dňa 22. 12. 2014 z hľadiska dodržania ďalších náležitostí podľa §-u 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014, ktorého rozsah presahuje rámec odvolacieho konania. Aj s ohľadom na argumentáciu odvolateľa sa v ďalšom konaní bude súd prvej inštancie zaoberať najmä tým, či uvedená zmluva obsahuje jasnú a určitú dohodu o výške, počte a termíne (splatnosti) splátok istiny, úrokov a poplatkov. V zmysle Smernice Európskeho parlamentu a rady Európy č. 2008/48/ES a rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a V. F. zn. C-42/2015 zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny a nie je nevyhnutné, aby uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Okresný súd zameria svoje dokazovanie na zistenie, či je určenie termínu splatnosti splátok v čl. II. bod 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K420144029 zo dňa 22. 12. 2014 dostatočne jasným, určitým a zrozumiteľným dohodnutím termínu splatnosti splátok, či umožňuje priemernému spotrebiteľovi identifikovať dátumy týchto splátok bez ťažkostí a s istotou.

7.3. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní zameria dokazovanie aj na zistenie, aký druh nároku predstavuje dohodnutý celkový servisný poplatok vo výške 9 % z istiny, čo tvorí jeho obsah a aké práva a povinnosti každej zmluvnej strany sú s ním spojené, za akým účelom ho mal žalovaný platiť; posúdi, či nejde o zmluvné dojednanie, ktoré je v rozpore s § 9 ods. 10 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014. Nemožno prehliadnuť, že servisný poplatok má spolu s úrokom tvoriť odplatu a je zahrnutý aj v celkovej dlžnej čiastke. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 22. 12. 2014 sa na účely tohto zákona celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Za týmto účelom mal relevantné skutkové tvrdenia ako nositeľ dôkazného bremena poskytnúť žalobkyňa.

Podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkaz na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 220 ods. 2 druhá veta CSP).

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobkyňou predložených listín a zistil skutkový stav ako ho popísala žalobkyňa v podanej žalobe (body 1. - 4. tohto odôvodnenia).

9. Súd na zistený skutkový stav aplikoval najmä tieto právne predpisy:

9.1. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9.2. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9.3. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Súd má po vykonanom dokazovaní za preukázané, že žalobkyňa v postavení veriteľa a žalovaný v postavení dlžníka platne uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá žalobkyňou suma 500,- €. Žalovanému vznikla povinnosť pri dohodnutých podmienkach poskytnutý úver splácať. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobkyňa splatila z poskytnutého úveru viac, ako žalobkyňa uviedla v žalobe a preukázala listinným dôkazom - amortizačnou tabuľkou.

11. Súd na daný vzťah aplikoval ustanovenia o zmluve o úvere podľa Obchodného zákonníka a keďže považuje zmluvu o poskytnutom úvere za spotrebiteľskú, aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože žalobkyňa v danom zmluvnom vzťahu vystupovala ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorý si úver bral ako bezúčelový, spotrebiteľský. Súd preto zmluvu o spotrebiteľskom úvere podrobil kontrole, či obsahuje náležitosti, ktoré podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. obsahovať musí. Po preskúmaní predloženej zmluvy súd zistil, že táto je v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky.

12. K servisnému poplatku, ktorý bol v zmluve dohodnutý vo výške 9 % z úverovej istiny a ktorý podľa zmluvy znamená, že veriteľ poskytne dlžníkovi/spoludlžníkovi najmä podporu prostredníctvom kontaktných centier na pobočkách v súvislosti s poskytovaním informácií o úvere a právach a

povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov týkajúcich sa zmluvnej dokumentácie, v prípade straty alebo poškodenia a administratívnu činnosť spojenú s poskytnutím úveru (spracovanie žiadosti, náklady spojené s úverovou dokumentáciou) súd uvádza, že podľa § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch sa veriteľovi zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa. Pretože charakter tohto poplatku nemožno stotožniť s poplatkom, ktorý je uvedený v cit. § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd konštatuje, že žalobkyňa nárok na jeho zaplatenie a aj v tejto časti bolo žalobe vyhovie.

13. Súd po vyhodnotení predložených dôkazov má za to, že žaloba je dôvodná a vyhovel jej v celom rozsahu. Súd považuje nárok za preukázaný a riadne špecifikovaný, čo do dôvodu platne uzatvorenou zmluvou a čo do výšky amortizačnou tabuľkou, z ktorých vyplýva suma dlžnej istiny, úrok a poplatok.

14. Pretože žalovaný sa preukázateľne dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti a následne aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti t.j. 12.5.2015, súd priznal žalobkyni uplatnený úrok z omeškania od dátumu 13.5.2015, t.j. nasledujúci deň po mimoriadnom zosplatnení. Úrok z omeškania bol priznaný podľa § 517 ods. 2 OZ výška úroku z omeškania bola určená podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. zákonov, t.j. 5,05 % ročne.

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobkyňa mala v konaní úspech, preto súd žalovaného zaviazal na ich náhradu v plnej výške 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. - Exekučný poriadok.